

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 138

Vereenzelviging met de Heilige Geest

Volgens mij is er geen enkele zinsnede in de Bijbel zo misbruikt, verkeerd gebruikt en verkeerd begrepen als Johannes' eenvoudige belofte aangaande de Here Jezus: 'Hij zal u dopen met de heilige Geest en met vuur' (Matt. 3:11). Veel onbegrip is uiteraard voortgekomen uit de onvolledige kennis van het woord 'doop'. Mensen nemen dit woord, gaan ermee aan de haal en geven er de betekenis aan die ze zelf willen.

De kerkgeschiedenis toont aan dat mensen altijd de neiging hebben gehad een geweldige en opvallende emotionele ervaring na te streven, waaraan ze vervolgens de naam van iets anders uit Gods Woord hechten. Anderen beginnen bij het woord of de zinsnede in de Schriften, veranderen het in één of andere vleselijke, emotionele ervaring en verklaren zelfvoldaan dat dít de betekenis van het woord of van de zinsnede is en willen ook anderen dwingen te streven naar dezelfde ervaring.

Zo hebben ze bijvoorbeeld het woord 'berouw' genomen, zonder er bij stil te staan dat we hier met een verschrikkelijke vertaalfout te maken hebben, vervolgens hebben ze het uitgewerkt tot een dramatische emotionele ervaring waarbij iemand door zulke sterke gevoelens wordt overmeesterd dat hij sidderend in huilen uitbarst wegens zijn zonden uit het verleden. Dit noemen ze dan 'berouw', en ze vinden het 'reëler' en 'effectiever' wanneer het gebeurt na een emotioneel geladen donderpreek.

Dat is ook gebeurd met de uitdrukking 'doop in de Heilige Geest'. Velen hebben zichzelf aangepraat dat dit een belofte van één of andere bijzondere, zeer emotionele, religieuze ervaring is die over de mensen

komt, waardoor ze een enorme, bovenaardse kracht ontvangen die tot uitdrukking komt in verschijnselen als het voortbrengen van onbegrijpelijke geluiden, vreemde bewegingen van het lichaam (schudden met het hoofd, rollen met de ogen), flauwvallen enz. Dit zou allemaal het gevolg moeten zijn van een zo volkomen overwinning over de zonde, dat men nooit meer tot zondigen in staat is.

Er wordt wel beweerd dat de belofte die Johannes gaf een geheel nieuwe zegen inhield die voordien niemand ooit had ontvangen, zelfs de grootste onder de mannen Gods niet. Dat is een kolossale misvatting. Toen Johannes verkondigde dat de Here Jezus zou dopen met de Heilige Geest, wisten de mensen die zijn woorden hoorden precies wat hij bedoelde. Ze waren vertrouwd met het woord 'doop'. Het betekende 'vereenzelviging' voor hen: geïdentificeerd, verbonden, ééngemaakt met de Heilige Geest van God. Dat was helemaal geen nieuwe ervaring.

Vaak wordt beweerd dat dit de belofte was van iets nieuws dat nog door niemand ervaren was, omdat het woord 'dopen' hier voor het eerst in verband met de Heilige Geest wordt gebruikt. Als we echter het Nieuwe Testament bestuderen, gebruik makend van wat we uit het Oude Testament weten van de Heilige Geest, weten we dat identificatie met de Heilige Geest een zegen was die door velen in de geschiedenis van Israël is ervaren.

Laten we even stilstaan bij de 39 boeken die samen het kostbare bezit vormen dat wij het Oude Testament noemen. Waar komen ze vandaan? Hoe zijn ze ontstaan? De apostel Petrus geeft ons een direct antwoord: 'door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken' (II Petr. 1:21). Hij identificeert de uitlatingen van deze mannen als afkomstig van de Heilige Geest, door mensen uitgesproken die op dezelfde wijze doordrongen waren van de Geest van God als kleurstof textiel doordringt dat daarin wordt gedompeld. De schrijvers van het Oude Testament werden vereenzelvigd met de Geest van God in hun uitlatingen.

Zelfs in de geschiedenis van Jozef in Egypte lezen we al van iemand die blijkbaar vervuld was met de Geest van God. Nadat Jozef de betekenis van Farao's droom had uitgelegd, namelijk dat er zeven jaren van hongersnood zouden volgen op zeven jaar van overvloed, wist deze vriendelijke vorst dat hij iemand moest vinden die een opslag- en distributieprogramma kon ontwikkelen. Hij vroeg zijn dienaren daarom: 'zouden wij iemand kunnen vinden als deze, een man, in wie de Geest Gods is?'

Dat was niet zo'n groot probleem, omdat er iemand voorhanden was die door iedereen vereenzelvigd werd met de Heilige Geest. Zo werd Jozef

minister-president van Egypte, een positie die hem door Farao werd geschonken, maar die hij vervulde als een man die met Gods Heilige Geest in verband gebracht werd (zie Gen. 41:38).

In Exodus 31:3 zegt God Zelf dat Hij Besaleël vervuld had met Zijn Geest. Zo werd hij tot de kunstenaar en ambachtsman die hij was. Deze man werd vereenzelvigd met de Heilige Geest en de prachtige dingen die hij maakte waren dan ook het werk van Gods Geest (Ex. 35:31).

In Richteren 3:10; 6:34 en 14:6,19 zien we dat Othniël, Gideon en Simson geïdentificeerd en vereenzelvigd werden met de Heilige Geest. Deze verbintenis stelde hen in staat te doen wat ze moesten doen als Richters van Israël. God wekte hen op en God vereenzelvigde ze met Zijn Geest.

Let op hoe de Here Jezus Davids relatie tot de Heilige Geest openbaarde toen Hij zei: 'David zelf heeft door de Heilige Geest gezegd: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden onder uw voeten gelegd heb' (Marc. 12:36). We zien in deze woorden dat David in de woorden die hij schreef vereenzelvigd werd met Gods Geest.

Uit dit soort openbaringen van God leren we de relatie tussen de Heilige Geest en de mensen in Oudtestamentische tijden kennen. Toen dus de mensen in Israël de woorden van Johannes hoorden bij zijn verkondiging dat de Here Jezus hen zou dopen (vereenzelvigen) met de Heilige Geest, wisten ze wat hij hen beloofde. Zij zouden ook deel hebben aan dezelfde zegen en deze zou hen worden geschonken door de Here Jezus.

Er werd ze uiteraard niet verteld welke manifestaties in hun leven het resultaat zouden zijn van deze verbintenis met de Geest van God. Een paar jaar later kwamen ze er pas achter welke gevolgen dat had. De Here Jezus had ze verteld: 'gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Hand. 1:8).

Als we ons alle waarheid van de Bijbel onderzoeken, is het duidelijk dat de Geest van God op hen komt, in ze wordt uitgestort, ze vervult, en dat de mensen met Hem vereenzelvigd werden zodat zij het werk dat God van ze verwacht, kunnen doen om Zijn doel te bereiken. Als we alle feiten op een rijtje zetten moeten we wel tot de conclusie komen dat Gods Geest zelfs gedurende een korte tijd op boze mensen kan komen zodat God tot Zijn doel kan komen (zie I Sam. 19:20,23).

Toen de mensen vereenzelvigd werden met de Heilige Geest konden ze spreken en handelen namens God. Ze werden Zijn vertegenwoordigers, Zijn agenten. Ze werden middelaars tussen God en de mensen.

Natuurlijk werden hier grenzen aan gesteld. Obadja was verbonden met de Geest van God en hij schreef een boek dat uit één kort hoofdstuk bestaat. Jesaja schreef, geleid door de Geest van God een boek bestaande uit 66 hoofdstukken. Beiden deden wat God van ze verwachtte.

Onder Gods huidige bedeling van genade, bestaat er voor de mensen in deze tijd geen zegen van vereenzelviging met de Heilige Geest. Een dergelijke identificatie heeft mensen altijd gemaakt tot *middelaars* tussen God en de mensen en zo zal het ook in de toekomst zijn. Als een dergelijke relatie er tegenwoordig zou zijn, zou het één van de belangrijkste en grootste waarheden voor deze bedeling krachteloos maken: er is namelijk slechts 'één middenlaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus' (I Tim. 2:5). Net zomin als er tegenwoordig mensen zijn die het apostelschap hebben, bestaat deze vereenzelviging in deze tijd; hoe zeer iemand er ook naar verlangt, of zelfs beweert het te bezitten. In deze tijd is er niemand die dit privilege of deze eer te beurt valt.

In de Handelingenperiode zien we duidelijke voorbeelden van mensen die zijn vereenzelvigd met de Heilige Geest. Toen op de Pinksterdag de 120 discipelen werden vereenzelvigd met de Heilige Geest, maakte God dit feit en deze relatie bekend door een geluid uit de hemel en afzonderlijke tongen als van vuur. Dit gezelschap, vervuld met de Heilige Geest, begon te getuigen en te spreken in de talen die onder de gelovige Joden uit de verschillende landen bekend waren (Hand. 2:5). Iedereen die daar was, verbaasde zich erover en vroeg zich af wat er aan de hand was. Petrus gaf het antwoord door te verklaren dat Jezus die God uit de doden had opgewekt de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen had, en dit had uitgestort, wat zij hoorden en zagen (Hand. 2:33). De gevolgen daarvan waren het bewijs dat deze 120 discipelen individueel en persoonlijk waren vereenzelvigd met de Geest van God.

In Handelingen 15 zien we dat er een discussie was ontstaan in Antiochië over de besnijdenis. Er werd besloten een kleine delegatie onder leiding van Paulus en Barnabas naar Jeruzalem te zenden om de vragen hierover voor te leggen aan de apostelen en oudsten. Toen alle vragen waren besproken en men tot overeenstemming was gekomen, stuurden de apostelen en oudsten een brief naar de broeders in Antiochië waarin ze hadden geschreven: 'het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke...' (Hand. 15:28). Op deze manier vereenzelvigden deze mannen zich met de Heilige Geest en ze hadden daartoe ook het volste recht. Hij had tot hen gesproken en zij spraken op hun beurt namens

Hem. Als ze de waarheid in deze Handelingenperiode niet hadden gesproken, zouden ze ogenblikkelijk en ter plekke zijn gestorven, zoals ook gebeurde met Ananias en Saffira in Handelingen 5.

Velen zullen zeggen dat I Corinthe 12:13 de belangrijkste tekst is in verband met de doop met de Heilige Geest. Daar ben ik het echter niet mee eens. In dit gedeelte staat: 'want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt (verenigd)... en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.' Theologen die het dogma opgesteld hebben van het lichaam van Christus, dat zij definiëren als een vereniging van alle gelovigen, hebben deze tekst genomen en gebruikt om hun idee te ondersteunen dat allen door de Geest tot één lichaam zijn gedoopt. Deze doop zou dan ons tot leden van het lichaam maken. De waarheid die naar voren komt in de belofte 'Hij zal u in de Heilige Geest dopen' en de waarheid die wordt uitgedrukt in de woorden 'in één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt' verschillen van elkaar. De eerste belofte heeft te maken met het feit dat Christus mensen vereenzelvigd met de Heilige Geest, de tweede met het feit dat zij die 'vereenzelvigd zijn in één Geest' tot één lichaam zijn verenigd. Dit gedeelte is waard om dieper op in te gaan, wat we later dan ook zullen doen.